Здається десь...
Для кожної людини...
У певному контексті...
Є зразок вікна...
Яке чарує, мов гротески...
На келиху червоного вина...

Вікно у світ...
Де нас немає...

Пробачити ...
Це тяжко...
Але напевно десь є світ,
В якому все не так погано,
В якому сльози – просто міф...
Який чарує и бентежить,
Якщо заглянути в вікно...
Але ми тут і ми – реальні,
А наші мрії як кіно...
Пройдуть, загаснуть і затихнуть
У каламбурі почуттів...

Здається десь...
Для кожної людини...
У певному контексті...
Є зразок вікна...